

community

The New Apostolic Church around the world

04/2016/AI

Të ecësh në Frymë

Pentakost 2016:
Shërbesa fetare

Katekizmi:
Shërbesë fetare dhe
veprime bekuese

Katekizmi:
Falja e mëkateve

New Apostolic Church
International

Me armët e Perëndisë

Të dashur motra e vëllezër,

historia e Gideonit është me siguri shumë e njohur për ne: Gideoni u nis me një ushtri të madhe në luftë kundra Midianitëve, armiqve të Izraelit. Ushtria e tij përbëhej prej 42.000 ushtarësh. Porse Perëndia i tha: „Shumë i madh është numëri i njerëzve që ke përreth“. Dhe ai e këshilloi Gideonin të zvogëlonte ushtrinë e tij – deri sa më në fund i mbetën rreth 300 burra. Dhe kjo trupë e vogël duhet madje të hiqte dorë edhe nga armët normale dhe të mernte borie dhe pishtarë në dorë..

Kjo që kundra çdo llogjike. E si mund të luftohej kundra një grupi shumë të madh armiqsh vetëm me borie dhe pishtarë në dorë? Por ama Gideoni i druhej, i besonte shumë Perëndisë dhe mendoi: Kur Perëndia na çon në luftë me këto lloj armësh, sigurisht që do të fitojmë me to. E parë nga këndvështrimi njerëzor, ky që një budallallëk i plotë, por me qënë se Gideoni i druhej Perëndisë dhe i besonte atij, u nis për luftë me ato armë të vogla – dhe e mundi armikun: Perëndia i dhuroi Gideonit fitoren!

Perëndia dëshëron që ne të luftojmë me armët e tij, jo me armët tokësore. Njerëzit dëshirojnë të luftojnë me forcë dhe me dhunë. Dhe më i forti don të dalë nga lufta si fitimtar. Porse Perëndia na thotë: Leri mënjane këto armë, përdor

NAC International

armën e lutjes, armën e përluljes kundrejt urdhëresave, armën e të qenurit i gatshëm për të falë, armën e durimit dhe dashurisë së Perëndisë.

Le të përdorim armët e Perëndisë kundra çdo sulmi. Në fillim mund të na duket jo e llogjikshme. E megjithatë funksionon: Provojeni një herë!

Të fala të përzemërta, juaji

Jean-Luc Schneider

| Të ecim në Frymë

Nga qendra e Kongreseve Frankfurt/
Gjermani shërbesa fetare iu transmetua të
gjitha bashkësive në Europë

Galatasve 5,25

Në qoftë se rrojmë në Frymë, në Frymë edhe duhet të ecim.

Të dashur motra e vëllezër këtu, si dhe ju të gjithë që jeni lidhur me këtë transmetim! Me rastin e shërbesës fetare të Pentakostit për këtë vit, do të dëgjojmë një herë leximin nga bibla – nga Vep e apost 2, rrjeshtin 1 deri 4 dhe 12 deri 21: Dhe kur erdhi dita e Rrëshajëve (dita e ardhjes së shpirtit të shenjtë), ata ishin të gjithë „bashkë“ me njëri-tjetrin në një vend. Dhe befasi nga qielli erdhi një ushtimë dhe e mbushi gjithë shtëpinë, ku ata po rrinin. Dhe atyre u dukën gjuhë, si prej zjarri, të cilat ndaheshin dhe zinin vend mbi secilin prej tyre; kështu të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Fryma e Shenjtë ua jepte të shpreheshin.

Dhe të gjithë habiteshin dhe ishin hutuar dhe i thonin njëri-tjetrit: Çdo të thotë kjo? Kurse të tjerët i përqeshnin dhe thonin: Janë plot (të dehur) me verë të ëmbël. Por Pjetri u çua në këmbë, bashkë me të njëmbëdhjetët, dhe u folia tyre me zë të lartë: Judenj, dhe ju të gjithë që banoni në Jeruzalem,

merrni njoftim për këtë dhe dëgjoni me vëmendje fjalët e mia! Këta nuk janë të dehur siç po mendoni ju, sepse është vetëm ora e tretë e ditës; përkundrazi, kjo është ajo që ishte thënë prej profetit Joel (Joel 3,1-5): „Dhe në ditët e fundit do të ndodhë, thotë Perëndia, që unë do të përhap nga Fryma ime mbi çdo mish dhe bijtë tuaj dhe bijat tuaja do të profetizojnë, të rinjtë tuaj do të shohin vegime dhe të moshuarit tuaj do të shohin ëndrra. Në ato ditë do të përhap nga Fryma ime mbi shërbëtorët e mi dhe shërbëtoret e mia dhe ata do të profetizojnë. Dhe do të bëj mrekulli lart në qiell dhe shenja poshtë mbi tokë; gjak, zjarr e avull tymi. Dielli do të kthehet në errësirë dhe hëna në gjak, para se të vijë dita e madhe dhe e lavdishme e Zotit. Dhe do të ndodhë që kush ta ketë thirrur emrin e Zotit, do të shpëtohet.“

Të dashur bashkëbesimtarë, ashtu si çdo festë fetare edhe festa e Pentakostit është para së gjithash një festë falenderimi; një mundësi për të gjithë besimtarët për t'u mbledhur sëbashku, për të falenderuar Perëndinë krejtësisht në mënyrë të veçantë: në Krishtlindje për bërjen njeri të Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë, në të Premten e Mirë për atë sakrificë të Jezu Krishtit, në Pashkë për ringjalljen e tij, në Ngritjen e tij në qiell për premtimin që ai dha, se Krishti do të kthehet përsëri.

Ditën e Pentakostit mblidhen sëbashku të gjithë besimtarët dhe e falenderojnë Perëndinë për dërgimin e Shpirtit të Shenjtë.

Le të hedhin një herë vështrimin në kohën e nxënësve të Jezusit. Ata mundën ta përjetonin Perëndinë në një mënyrë të veçantë: ata dalluan tek Jezu Krishti vetë Perëndinë. Sot nuk mund të arrijmë ta imagjinojmë, se çfarë do të thoshte kjo për ta. Ata përjetuan se Perëndia, nëpërmjet Birit të tij, qe shumë pranë tyre. Ai fliste me ta dhe u mësonte atyre, i ngushëllonte ata. Ai lutej me ta. Ai i mbronte ata kur sulmoheshin, kur kritikoheshin. Kjo qe një gjë krejtësisht e veçantë për nxënësit e tij, të përjetonin praninë e Perëndisë. E sapo e kishin perceptuar disi, pasi e kishin kuptuar disi, Jezusi u tha: „Unë do ta lë përsëri tokën dhe do të shkoj

tek Ati“ (Gjoni 16,28). Por në atë moment shprehet shumë qartë dashuria e Atit nëpërmjet premtimit të Jezusit: „Unë do t'i lutem Atit tim dhe ai do t'u sjellë një ngushëllues tjetër, i cili do të jetë me ju deri në përjetësi: Frymën e së vërtetës“ (Gjoni 14,16.17). Vetëm sepse Perëndia dërgoi Frymën e Shenjtë, mundën të përjetojnë nxënësit e tij dhe mund të përjetojmë edhe ne sot praninë e Perëndisë. Përndryshe neve do të ishim hedhur përsëri në kohërat e hershme, ku Perëndia banonte në qiell, krejtësisht larg prej nesh.

Atë që Shpirti i Shenjtë frymëzoi, atë duhet edhe të interpretojë ai.

Nëpërmjet Shpirtit të Shenjtë Jezusi vazhdonte të jetonte akoma në zemrat e nxënësve të tij. Po nëpërmjet këtij shpirti ata mund të përjetonin akoma, se si lutet Zoti Jezus me ta, se si i ngushëllon, si rri pranë tyre, si ju flet, si i mëson ata.

Vetëm sepse Perëndia e dërgoi Birin e vet në këtë botë, neve mund të përjetojmë praninë e tij edhe sot. Perëndia flet me ne, na ngushëllon, na mbron, na ndihmon nëpërmjet Frymës së Shenjtë. Unë mendoj, se ky është një shkak për të qenë mirënjohës ndaj tij.

Pentakosti është dita, kur kisha, të cilën vetë Jezu Krishti e ka krijuar, u bë e dukshme për herë të parë. Njeriu mundi ta shihte kishën e Jezusit, ku ne mund të gjejmë shpëtim. Edhe për këtë duhet të jemi mirënjohës. E ku mund ta gjenim tjetërkund shpëtimin, çlirimin e shpirtit? Ai gjendet vetëm në kishën e Krishtit.

Kisha e Krishtit është gjithashtu edhe bashkësia, mbledhja bashkë e besimtarëve. Vëlla, motër, a mund ta imagjinosh të jesh krejtësisht vetëm, të qëndrosh si një luftëtare/luftëtar i vetëm? Çfarë do të kishim qenë pa bashkësinë e besimtarëve? Çfarë do të kishim qenë pa bashkësinë e fëmijëve të Perëndisë, pa këtë bashkim të mrekullueshëm, të cilin e përjetojmë here pas here? Edhe kjo është një arsye për të qenë mirënjohës, apo jo? Ne i themi Perëndisë faleminderit që na dërgoi Shpirtin e tij, ne i themi faleminderit atij, sepse na ka dhuruar kishën e tij, bashkësinë e besimtarëve. Dhe sot dëshërojmë të falenderojmë në mënyrë të veçantë Perëndinë, Frymën e Shenjtë.

Pali shkruan këtu: „ Në qoftë se rrojmë në Frymë, në Frymë edhe duhet të ecim!“ Në disa gjuhë të tjera shprehet më qartë. Thuhet: „Nëse rrojmë nëpërmjet Shpirtit ...“ Kjo do të thotë se ne mund të rrojmë vetëm nëpërmjet Shpirtit të Shenjtë. Ai është edhe shkak, që ne kemi jetë prej Zotit. Prandaj sot dëshërojmë të gjithë sëbashku të falenderojmë Perëndinë, Shpirtin e Shenjtë. Prej tij ne kemi edhe jetën hyjnore. Kjo fillon me faktin, se Fryma e Shenjtë na zbulon, na tregon, se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë. Vetëm nga mendimi njerëzor, nga studimi apo leximi i Biblës nuk mund të besojë askush në Jezu Krisht. Këtë gjë mund ta bëjë vetëm Fryma e Shenjtë, e cila i jep mundësinë njeriut të dallojë që Jezu Krishti është Perëndia e vërtetë. Kjo është një vepër e Frymës së Shenjtë.

Nëpërmjet Frymës së Shenjtë neve kemi fituar jetën e përjetshme. Me rilindjen tonë, nëpërmjet Ujit dhe Shpirtit,

Perëndia e mbolli këtë jetë të re brenda nesh. Kjo është një vepër e Frymës së Shenjtë. Për këtë ne i jemi shumë mirënjohës Zotit. Fryma e Shenjtë na dhuron gjithçka që na nevojitet, me qëllim që kjo jetë të mund të zhvillohet. Ai na dhuron atë ushqim, për të cilin kemi nevojë, me qëllim që të ushqejmë atë jetë shpirtërore. Jezusi ka thënë: „Njeriu jeton [...] nga çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë“ (Mt 4,4), dhe u tha atëhere: „Të lumtur janë ata që e dëgjojnë fjalën e tij“ (Lk 11,28). Kjo do të thotë se nuk mjafton vetëm ta lexosh fjalën e Zotit; porse ajo duhet dëgjuar. Me qëllim që kjo jetë shpirtërore të mund të shpalojë, kemi nevojë për predikimin. Ky nuk është një zbulim i kishës, kjo është një vërtetësi hyjnore. Kështu e ka vendosur vetë Perëndia. –

Lum ata, që e dëgjojnë fjalën e Perëndisë!

Shpirti i Shenjtë na aftëson për të diferencuar frymërat.

Por, për ta kuptuar atë fjalë të shkruajtur në Bibël, neve kemi nevojë për Frymën e Shenjtë. Bibla është e inspiruar nga Shpirti i Shenjtë dhe po me ndihmën e këtij shpirti ajo

mund të interpretohet.

Të shumtë janë njerëzit që e studiojnë Librin e Shenjtë. Porse nëse Shpirti i Shenjtë nuk i inspiron, ata nuk do të arrijnë ta kuptojnë se çfarë don t'ju thotë ky Shkrim. Këtë nuk mund ta bëjë vetë njeriu. Për këtë kërkohet veprimi, efekti i Frymës së Shenjtë. Ajo çka inspirohet prej Shpirtit të Shenjtë, mund të interpretohet po prej tij.

E megjithatë jo çdo gjë përfundon këtu. Nuk mjafton të lexosh Biblën, njeriu duhet ta dëgjojë fjalën e Perëndisë, të dëgjojë predikimin dhe ky predikim duhet të jetë i

frymëzuar prej Frymës së Shenjtë. Më përpara kemi folur shpesh për atë „fjalë që vepron nga Shpirti“. Unë jam krejtësisht i ndërgjegjshëm që jo çdo fjalë që thuhet në predikim, është një e vërtetë hyjnore. Këtë e di nga eksperiencia ime personale e kohëve të fundit.

Me që ra fjala, më duhet t'u kërkoj falje motrave dhe vëllezërve në Lörrach: Në ditën e Ngritjes në qiell, predikova me gjithë forcën e shpirtit dhe me entuziazëm të madh, që Moisiu dhe Elia u ngjitën në qiell. Sigurisht që kjo qe një ngatërrësë. Ishte Henoch dhe Elia, të cilët u ngjitën në qiell. Moisiut iu desh të vdiste. Vetë Perëndia e varrosi atë, por varri i tij nuk u gjet më. Pra atij iu desh të vdiste. Henoch dhe Elia u ngjitën në qiell, jo Moisiu dhe Elia. Pra jo çdo fjalë, që predikohet në altar, vjen apo rrjedh nga Zoti.

Mire tani, po si është puna me inspirimin, frymëzimin e Frymës së Shenjtë? Fryma e Shenjtë i jep, i dhuron çdo fjale që predikohet një forcë të veçantë. Veprimi i Shpirtit të Shenjtë bën që edhe dëgjuesi, i cili beson, ta dallojë, ta njohë dhe ta pranojë këtë fjalë. Ky është veprimi i Frymës së Shenjtë dhe për këtë ne jemi mirënjohës.

Gjatë marrjes së Darkës së Shenjtë, Shpirti i Shenjtë vepron që trupi dhe gjaku i Jezu Krishtit të shkrihen, të përfshihen tek buka dhe vera (te hostia). Vetëm kështu mund të festojmë Darkën e Shenjtë dhe të marrim prej saj atë forcë që na nevojitet, me qëllim që të mund të shpaloset jeta brenda nesh.

Unë do të përmend edhe një veprim të fundit të Frymës së

Shenjtë. Po kjo Frymë i shenjtëron apostujt dhe vëllezërit e emëruar prej tij, në mënyrë që ata të mund të ushtrojnë shërbimin, detyrën e tyre. Pa këtë shenjtërim, nuk do të kish qenë e mundur kjo. E si mund të bëjnë njerëzit e papërsosur diçka që ka efekt shpëtues, çlirues? Këtë mund ta bëjë vetëm një shërbëtor i shenjtëruar prej Perëndisë, pasi vetë Fryma e Shenjtë e ka shenjtëruar atë.

Këto qenë disa mendime, për të cilat duhet ta vrasim mendjen, se si jetojmë nëpërmjet Frymës dhe përse duhet t'i jemi mirënjohës asaj.

Nuk ka më bukur, se sa kur ne këndojmë këngë lëvdimi dhe falenderimi. Çdo nënë do t'i kish thënë fëmijës së saj: „bukur që po më falenderon, por do të kisha dashur diçka më shumë.“

E si mund ta falenderojmë ne Shpirtin e Shenjtë, i cili na dhuron një jetë hyjnore, që na dhuron ushqimin e përshtatshëm për këtë, duke e bërë të mundur që kjo jetë të zhvillohet brenda nesh? Duke lejuar që ky Shpirt, kjo Frymë të na ushqejë. Ajo na dhuron ushqim nëpërmjet fjalës së predikuar dhe nëpërmjet Darkës së Shenjtë. Ajo që duhet të bëjmë është ta kapim, ta marrim atë, ta marrim atë fjalë të predikuar dhe të shijojmë Darkën e Shenjtë. E kam thënë shpesh dhe po e përsëris edhe këtu: Nuk bëhet fjalë për shënime në librin e shërbesave fetare, bëhet fjalë për shpëtimin, për çlirimin e shpirtit tonë!

Nuk është e mundur të hysh, të futesh në bashkimin me Perëndinë, pa dëgjuar më parë fjalën që predikohet dhe

Si përfaqësues për ata që tashmë nuk rrojnë e marrin Darkën e Shenjtë Apostujt

pa marrë Darkën e Shenjtë. Këtë nuk e kam shpikur unë, kjo është një e vërtetë hyjnore, edhe nëse ajo pranohet apo jo. Unë jam vetëm një shërbëtor i tij dhe mund të predikoj vetëm atë që Perëndia më thotë. Dhe atë që ai mua më thotë, ua thotë edhe shumë besimtarëve. Le të tregojmë mirënjohjen tonë kundrejt Frymës së Shenjtë, duke marrë atë ushqim që ai ka përgatitur për ne.

E si mund ta tregojmë tjetërsoj mirënjohjen tonë? Nëse lutemi me Frymën e Shenjtë. Edhe kjo është një gjë e rëndësishme. Jezusi është lutur me nxënësit e tij. Ai dërgoi edhe Frymën e Shenjtë, e cila na ndihmon. Kjo Frymë e Shenjtë lutet me ne dhe na mëson, se si duhet të lutemi. Në Shkrimin e Shenjtë shkruhet: „Ju keni marrë një Frymë fëmijore, me anë të së cilës thërrasim: Abba, At i dashur!“ (Rom 8,15). „Abba“ është një fjalë arameishe, e cila do të thotë thjesht „At“. Kjo shpreh besimin e plotë e të pakufishëm ndaj Perëndisë.

Kur ne themi: I dashur At qiellor, Ati ynë në qiell ..., kjo thënie do të thotë, se gjithçka që do të themi është e gdhendur, e skalitur nga një besim i madh që kemi tek Perëndia: unë e di, që Ti më do. Unë e di, që Ti je i Gjithpushtetshmi, unë nuk arrij të të kuptoj, por të besoj plotësisht! Kjo është shprehje e një lutjeje të inspiruar nga Fryma e Shenjtë. Le të lutemi me shpirt.

Sigurisht që Fryma e Shenjtë do pak kohë për të vepruar. Neve lutemi rregullisht dhe ndonjëherë e bëjmë këtë për forcë zakoni. Kjo nuk është gjë e keqe, por a frymëzohet ajo lutje gjithnjë nga Shpirti i Shenjtë, këtu nuk jam fort i sigurt. Është gjë e bukur kur lutjet tona inspirohen nga emocionet. Njeriu ndjen diçka të veçantë dhe lutet spontanisht. Kjo është krejtësisht në rregull. Por do të ishte akoma më bukur, kur gjen pak më shumë kohë për lutjen, kur i le më shumë kohë Shpirtit të Shenjtë për të vepruar, për t'u përgatitur për

atë lutje, dhe pastaj, të frymëzuar prej Shpirtit të Shenjtë të vendosësh prioritete dhe të flasësh me Perëndinë dhe t'i thuash, se çfarë ka për ne prioritet dhe çfarë është në rradhë të dytë apo të tretë. Kur një lutje bëhet me shpirt, atëherë janë të qarta prioritetet. Këtë nuk mund ta bësh çdo ditë para apo pas buke. Porse unë mund t'ju rekomandoj që të gjeni disi kohë për ta bërë një lutje të thellë me shpirt, ku të caktohen qartë prioritetet dhe ku njeriu të flasë plot me besim me Perëndinë.

Le të luftojmë gjithashtu me gjithë shpirt. Ne jemi pagëzuar, ne e kemi marrë Vulën e Shenjtë dhe e kemi shpallur kështu vullnetin tonë, për të ndjekur Jezu Krishtin dhe për të mundur të ligën, të keqen. Fryma e Shenjtë na aftëson të dallojmë, të diferencojmë shpirtat. E rëndësishme mbetet që ne të bëjmë luftën e duhur, që të luftojmë armikun e duhur.

Kur ne themi, se duhet ta fitojmë luftën me këtë botë, ndoshta krijohet përshtypja se nuk ndjehemi mirë këtu, në këtë botë: se çdo gjë është e keqe, jo e bukur, çdo gjë e pisët dhe ne kërkojmë e kemi mall për qiellin, ku çdo gjë është e mrekullueshme! Atëherë do të kishim bërë një luftë të gabuar. Çdo gjë tokësore nuk është automatikisht e keqe dhe e ligë. Ne nuk e nënvleftësojmë jetën mbi tokë. Ka shumë gjëra të bukura, të rehatshme, të pasura këtu në tokë. Edhe Jezusi e ka respektuar jetën tokësore, ai kishte shokët e tij dhe e ka shijuar shoqërinë me ta, ai piu, hëngri dhe festoi sëbashku me ta, e me siguri e ka shijuar jetën.

Jo, ne nuk e nënvleftësojmë jetën këtu në tokë. Ne e vlerësojmë dhe e shijojmë atë. Lufta, që neve bëjmë, është një luftë tjetër. Ne luftojmë kundra së keqes, së ligës. Kjo luftë mund të përmbledhet në një fjali: ne luftojmë kundra çdo gjëje, e cila bie ndesh ligjit të dashurisë ndaj Zotit dhe ndaj tjetrit. Kjo është lufta e drejtë.

Nëpërmjet Frymës së Shenjtë ne u bëjmë pjesë e trupit të Krishtit. Jezu Krishti ka thënë për veten: „Biri i njeriut nuk erdhi që t'i shërbejnë, por që të shërbejë“ (Mt 20,28). Ndërsa ne, nëpërmjet Shpirtit të Shenjtë u bëjmë pjesë e trupit të Krishtit, atëherë edhe detyra jonë mbetet e njëjta. Ne nuk u bëjmë pjesë e trupit të Jezusit që të na shërbejnë. Disa besimtarë e konsiderojnë kishën qendër shërbimesh. Kur ka nevojë për diçka, atëherë troket atje, unë jam anëtar i saj, unë kam sakrifikuar për të, këtë gjë e meritoj ... e këtu nuk dua të numëroj të tjera.

Apostul Jürg Zbinden

Apostuli i distriktit Wilfried Klingler

Apostul Volker Kühnle

Ne dëshërojmë të shërbejmë e të bëjmë të mira. Përse? Për të vetmen arsye: Dëshërojmë të veprojmë si Jezusi. Unë shërbej, pasi edhe Jezusi ka vepruar kështu dhe unë dua t'i ngjasoj atij. Përse veprimë kështu? Sepse Jezusi më do dhe unë dua t'ja kthej dashurinë. Në gjithçka që bëjmë, duam të shërbejmë, e të veprojmë si Ai. Kjo vlen për secilin në veçanti, por edhe ne jemi një pjesë e bashkësisë së madhe të besimtarëve. Edhe kisha e Krishtit është aty, për t'i shërbyer Krishtit.

Shërbimi ynë është një dëshmi, se Jezu Krishti qeveris në kishën e tij, se ai është prezent në bashkësi dhe vepron në të. Me bashkimin tonë ne tregojmë, se Jezu Krishti është në kishën e tij, është prezent në bashkësi dhe vepron akoma. Bashkëbesimtarë, jini kaq të mirë dhe merrini me vete këto mendime. Cilësia dhe intensiteti i bashkimit tonë është një dëshmi dhe një fakt, se Jezu Krishti është prezent dhe vepron në këtë bashkim.

Dhe pika e fundit: Ne duhet të rritemi në këtë Frymë. Ne u bëmë fëmijë zoti, për të qenë prezent në ditën e tij, për të shkuar me Perëndinë në mbretërinë e tij si nusja e tij.

Nganjëherë dëgjojmë akuzën, se mendojmë vetëm për vete, se jemi egoistë: Ju doni të shpëtoni dhe nuk pyesni aspak se çfarë ndodh me njerëzit e tjerë! Mund të shihet edhe kështu. Por unë do të doja një herë ta shikoja këtë nën ndriçimin e Shpirtit. Cili është qëllimi i planit të Perëndisë për çlirim? Perëndia nuk dëshëron të më çlirojë vetëm mua, ai nuk don të çlirojë vetëm ty, ai dëshëron të çlirojë të gjithë njerëzit në çdo kohë nga e liga, t'i çlirojë ata nga vuajtja e nga vdekja. Qëllimi është Krijimi i ri, ku vetë vdekja nuk ka më vend. Ky është plani i tij për çlirim. Hapi tjetër i këtij plani është rikthimi i Jezu Krishtit. Jezusi do të vijë përsëri për të marrë nusen e tij. Ajo bën pjesë në priftërinë mbretërore, e cila do të veprojë në mijëvjeçarin e mbretërisë së paqes në krah të Krishtit. Ky është besimi ynë. Dhe nga kjo nxjerr unë

konkluzionet e mia.

Sigurisht që edhe ne dëshërojmë t'i ndihmojmë njerëzit për t'ua lehtësuar nevojën e tyre. Por rruga më e mirë për t'i çliruar ata definitivisht nga çdo nevojë, shërbimi më i mirë, që mund të bëj unë për njerëzit, është ai, që unë të përgatitem vetë sa më mirë për ditën e Perëndisë, me qëllim që të punoj e veproj në realizimin, në zbatimin e planit të tij për çlirim shpirtëror.

Perëndia dëshëron të ndihmojë të gjithë njerëzit. Qëllimi i tij është shpëtimi i tyre nga vdekja për në Krijimin e ri. Hapi tjetër i planit të tij është rikthimi i Krishtit. Le të rritemi në Frymë, me qëllim që të jemi gati, kur zoti të vijë. Kjo nuk na shërben vetëm neve, ky është edhe një shërbim ndaj njerëzimit. Kështu ne dëshërojmë të falenderojmë sot Perëndinë, Frymën e Shenjtë, për punën e tij, për jetën, që ai dha për ne, për ushqimin që na jep, për mbështetjen që na dhuron.

Mendime kyçe

Falë Shpirtit të Shenjtë ne kemi mundësi të bashkohemi me Perëndinë. Ne e falenderojmë atë, nëse

- kujdesemi për ushqimin shpirtëror,
- lutemi me shpirt,
- ndjekim shembullin e Krishtit,
- e duam të afërmin, tjetrin
- përgatitemi për rikthimin e Krishtit.

Një punë shumë e madhe në Zambia

Rreth 1300 veta morën Vulën e Shenjtë në një shërbesë fetare, e cila zgjati rreth tri orë. Në Zambia është e mundur kjo gjë, pasi ajo është kthyer në një bastion apostolik të ri. Apostuj kanë ndër të tjera shumë punë për të bërë, përta i përket dhurimit të shenjtërimeve.

Zambia një vend i mrekullueshëm dhe me njerëz të mrekullueshëm. Ky shtet i Afrikës së Jugut kufizohet nga Angola, Republika Demokratike e Kongos, Tanzania, Malawi, Mosambiku, Simbabwe, Botswana dhe Namibia. Kisha Apostolike e Re atje numëron më shumë se një milion anëtarë nëpër bashkësi. Rreth 7400 bashkësi janë nën kujdestarinë e 30.000 vëllezërve të administratës.

Apostuli i distriktit Charles Ndandula është drejtuesi përgjegjës për kishën nacionale. Në këtë funksion ai udhëton shumë nëpër këtë vend. Në mes të Prillit ai shkoi për një javë në Veri të vendit. Në provincën Veriperëndimore të Zambias ai programoi një udhëtim prej 14 deri më 23 Prill. Në informacionin rreth udhëtimit të tij tregon, se ka mbajtur një sërë shërbesash fetare si dhe ka planifikuar një sërë takimesh e bisedash. „Unë nuk kisha planifikuar shërbesë fetare për datën 24 Prill. Kështu shfrytëzova rastin dhe shkova në Ndola“, shkruan Charles Ndandula.

1300 veta marrin Vulën e Shenjtë

Shërbesa fetare u mbajt në bashkësinë qendrore në Ndola. Ishin ftuar të pagëzuarit me ujë, por që akoma nuk kishin marrë Vulën e Shenjtë edhe nga pesë distriktet të tjera kishtare. Kishin arritur në këtë gjendje, pasi edhe apostuli

përgjegjës për këtë zonë, Aaron Katungu nuk kishte mundur, për arsye shëndetësore, të punonte për një kohë të gjatë dhe ai ndërroi jetë në Shtator të vitit 2015. Pra, që nga mesi i vitit të kaluar nuk ishin pagëzuar dot me Shpirt të Shenjtë.

Ajo që e priti apostulin e distriktit i kalonte të gjitha caqet, që diçka e jashtëzakonshme: Ishin mbledhur rreth 4000 njerëz në kishë. 1304 prej tyre prisnin marrjen e Vulës së Shenjtë. „Që për mua një moment prekës dhe në të njëjtën kohë historik. Shërbesa fetare zgjati me gjithçka rreth tri orë – që shumë gjatë por e pashmangshme“, përfundoi shkrimin e tij drejtuesi i kishës nacionale.

Ndola – një qytet i vjetër por i ri

Ndola është qyteti i tretë i madh në Samia. Atje banojnë rreth 400.000 njerëz. Ai është si një farë kryeqyteti rajonal në zemër të Kupfergürtel, një rajon në mes të Zambias, aty ku është e zhvilluar industria. Ai është një qytet i ri – i krijuar më 1904 – e njëkohësisht edhe qyteti i dytë më i vjetër në vend. Një nga misteret e shumta të këtij vendi të mrekullueshëm me njerëz po aq të mrekullueshëm.

| Të reja nga rajoni ynë

Foto e Apostulit Otten në Altar

Shërbesa fetare e 5 Qershorit 2016

Ishte ardhja e Apostulit Otten në Shqipëri, një ardhje e zakonshme por për një shërbesë fetare jo të zakonshme. Ajo e dielë do të kishte kaq shumë veprime bekuuese. Në fillim do të konfirmoheshin 5 motra e vëllezër, të cilët që nga ajo ditë do të bënin pjesë në grupin e të rinjve.

Ja se si shprehet njëri prej tyre:

Përhëndetje! Me këtë shkrim përhëndes të gjithë motrat dhe vëllezërit Apostolike anë e mbanë botës.

Unë quhem Joan Nikolas Ndrio dhe në këtë shkrim dua t'ju përshkruaj sesi u ndjeva unë personalisht në atë ditë të madhe kur Apostuli ynë kryesor mbajti shërbesën fetare në kishën Apostolike të Re në Tiranë.

Një javë para ardhjes së Apostulit tonë kryesor unë u bëra konfirmant dhe ajo ditë për mua ishte shumë e vçantë. Aty unë e ndjeva se Ati ynë Jezus Krishti hapi krahët më përqafoi e më pranoi me dashuri dhe paqë tejskopi shpirtin tim.

Falenderoj Zotin tone që unë isha i pranishëm në shërbesën që u mbajt në kishën tonë Apostolike të Re, që isha aq pranë, pak metra larg tij dhe ndjeva cdo fjalë, atë forcë magjike që përcillnin fjalët e tij. I lumtur që mora bekimin e tij. I lumtur që fjalët e tij mbushën shpirtin tim plot dashuri, I lumtur që atë orë, fjala e Apostulit më bëri të ndihem më pranë Zotit. I lumtur që nga goja e tij mora bekimin, I lumtur që ai bekim u fut thellë në zemrën time. Kur dëgjoja Apostulin, fjalët e tij kishin aq forcë e futeshin në brendësi të zemrës time. Ishte ëmbëlsia e fjalës së tij që depërtonte dhe më bëri mua që bindja ime të forcohet e dëshira ime për të qenë pranë bashkësisë të mos shuhët.

Dy javë më vonë shërbesën fetare në bashkësinë tonë në Tiranë e mbajti Kryeplaku ynë Andrea Rafaeli të cilin e

dëgjoja me ëndje e qetësia dhe ëmbëlsia që përcillte nga altari te jepte ndjesinë e paqes. U ndjeva në paqe nga ngrohtësia që përcillte zëri i tij, u ndjeva i përkëdhelur si biri i tij, u ndjeva i privilegjuar që mu dha mundësia të isha në shërbesë. Nga këto mbresa e ndjesi që ndjeu shpirti im unë bëra një letër falenderimi për Apostulin tone kryesor. Iu drejtova Apostulit me një letër falenderimi që prania e tij i dha bekim të gjithë apostolikeve. Iu drejtova me falenderim të përzemërt që forca e fjalës së tij më bëri mua që ta pranoj me gjithë zemër rrugën që duhet të ndjek dhe besnikërinë që duhet të kem. Faleminderit Apostul. Faleminderit Zot.

Letra për Apostulin ishte një shenjë falenderimi dhe përshkrimin e ngazëllimit që më përshkoi trupin dhe shpirtin atë ditë. Më poshtë do të lexoni se çfarë kishte ajo në përmbajtje të saj.

Këtë letër falenderimi ia drejtoj Apostulit tonë kryesor Jean -Luc Schneider me rastin e ardhjes në shtëpinë tonë të madhe të Kisha Apostolike e Re në Tiranë (Shqipëri)

Në këtë ditë të mrekullueshme që zemra ime ndjen kur dëgjon fjalët dhe forcën e tyre, që e bën zemrën time të ndihet plot frymëzim e dashuri për të gjithë. Të gjithë të përhëndesim me gëzim në zemër. Dashuria dhe mëshira e Zotit më drejton mua sot të lutem për Ju e të falenderoj për ardhjen tuaj në Shqipëri.

Unë quhem Joan Ndrio dhe jam konfirmuar në Qershor 2016 dhe fjalën e Zotit e pranoj me zemër e shpirt. Dhe lutjet e mia ia drejtoj te madhërishtmit Birit të tij, Jezus Krishtit.

I lutem merre zemrën time në shërbimin tënd. Me dëshirë të vij ty pas, mbaje zemrën time zgjuar për të shërbyer me besnikëri.

Dhe e mbyll letrën time me disa vargje të këngës (298) ku unë e ndiej veten pranë Atit Jezus Krisht:

Tek Jezusi jam i
cliruar,
nga gjaku i tij krejt
i dliurë.
I lirë prej mëshirës
hyjnore.
tek Jezusi ndjehem
sa mirë ...

Konfirmanti Joan Ndrio

Më pas u dhanë bekimet e martesës së diakonit tonë nga Elbasani Alfred Gugu dhe bashkëshortes së tij Ajkuna. Apostuli në dhënien e bekimeve të tij u shpreh pak a shumë kështu:

I dashur Diakon, e dashur Ajkuna, të dashur bashkëshortë, para disa muajve ju më shprehët dëshirën për të marrë bekimet e martesës suaj. Ju tashmë keni disa vite martesë, e megjithatë patët dëshirën që Zoti të bekojë lidhjen tuaj. Kjo është një dëshirë shumë e bukur, të cilën edhe unë do t'juja plotësoj me kënaqësi.

Perëndia ju ka dhuruar njëri-tjetrit. Ai u kujdes që ju të njihnit njëri-tjetrit dhe në të gjitha vitet që kanë kaluar keni treguar se jeni kujdesur shumë, keni vlerësuar, respektuar dhe dashur njëri-tjetrit. Unë ju lutem që edhe në të ardhmen të vazhdoni po kështu, të bëni gjithçka

Foto e konfirmandëve

Foto: NAK Shqipëri

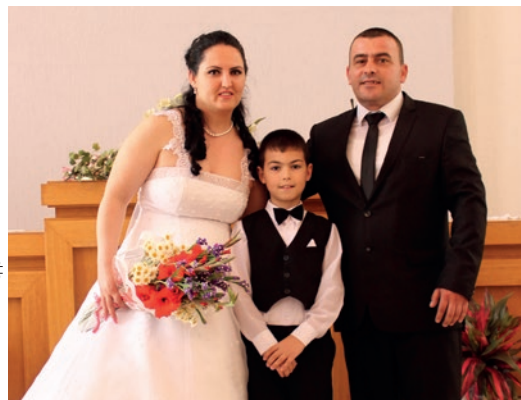

Foto: NAK Shqipëri

Foto e çiftit të martuar me Apostulin në altar

sëbashku – të vendosni së bashku, të luteni së bashku dhe po kështu së bashku të kontribuoni në punën e Perëndisë. Sepse pikërisht për këtë ju ka dhuruar Zoti njëri-tjetrit. Kështu do ta shikoni gjithnjë njëri-tjetrit si një dhuratë të Perëndisë. Martesa juaj u bekuar edhe me një djalë, për të cilin duhet të jeni me të vërtetë krenarë. Të tre së bashku formoni një familje të bukur.

Perëndia ju ka dhuruar të dyve dhunti të bukura. Shërbejini Perëndisë edhe më tutje me gëzim dhe entuziazëm, duke i përdorur këto dhunti në bashkësi dhe kështu për motrat e vëllezërit si dhe për vetë Zotin.

Ju përgëzoj për bekimet e kësaj martese dhe dëshëroj t'ju jap me vete një fjalë nga Bibla, e cila i përshtatet juve dhe martesës suaj. Atë fjalë e gjejmë tek Mateu 6, rreshti 33 ku thuhet:

„Por përpara së gjithash kërkoni mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij dhe të gjitha këto gjëra do t'ju shtohen.“

Po e vutë Perëndinë në vendin e parë, po jetuat dhe po i morët vendimet me të, po ecët sipas vullnetit të tij, me një fjalë po u kujdesët më parë për mbretërinë e Perëndisë, atëhere ju dhuron ai bekimet e tij. Ky bekim vepron në të gjitha fushat e jetës dhe tregohet veçanërisht në faktin, që ju mund të arrini shpëtimin, çlirimin e shpirtit tuaj.

Ndërsa Ajkuna i përshkruan kështu ato momente:

Bekimet e Martesës

Pas një lidhje prej 18 vitesh së bashku. dëshira jonë më e madhe ishte, që me rastin e 15 vjetorit të celebrimit tonë, të bënim një ceremoni martese edhe në kishën apostolike të re. Ky ishte një vendim që e morëm, pasi në këtë kishë ne gjetëm ngrohtësi dhe besimin e vërtetë. Në këtë kishë ne jemi të rrethuar nga njerëz që na duan dhe na respektojnë. Dhe kjo ishte arsyeja që gëzimin e 15 vjetorit tonë ta

festonim në një mënyrë të veçantë e ta ndanim me të afërmit, motrat e vëllezërit e bashkësisë.

Pasi biseduam dhe ia shprehëm dëshirën tonë Apostullit Otten në muajin Shkurt, ai në muajin Maj na lajmëroi se dëshira jonë do të mund të plotësohej me datë 5 Qershor. Menjëherë filluam përgatitjet dhe emocionet ishin të mëdha. Meraku se si do të shkonte ceremonia ishte i madh, por me mbështetjen e kryeplakut Andrea Rafaeli dhe bashkëshortes së tij Elsa, cdo gjë dukej se do të shkonte mire.

Më në fund dita e madhe 5 Qershori erdhi dhe ja vetëm disa orë na ndanim nga ceremonia që do të zhvillohej në Tiranë. Në mëngjes u nisëm nga Elbasani. Rreth 40 besimtarë dhe njerëz të afërm u nisën atë ditë. Por kur mbërritëm në Tiranë edhe të afërm e besimtarë të tjerë po na prisnin. Emocionet ishin shumë të mëdha.

Momenti i fillimit të ceremonisë erdhi dhe dera e madhe u hap. Unë (Ajkuna) fillova të dridhesha dhe rruga deri te altari mu duk shume e gjatë. Nën shoqerimin e djalit tonë Rei dhe vëllait tim e përshkova të gjithë rrugën dhe pak nga pak emocionet po filloja ti kontrolloja sepse pashë shumë sy e buzëqeshje dashamirëse në sallë. Redi priste në altar se bashku me Apostulin Otten dhe motër Natashën, që do përktente. Buzëqeshja që Redi kishte gjatë gjithë kohës në fytyrë më dha forcë që të shkoja deri atje.

Momenti i bekimit të lidhjes tonë nga Apostulli Otten ishte momenti më i vecantë. Emocionet ishin të papërshkrueshme. Cdo fjalë e tija na gdhendej në mendje, duke na e rritur besimin te Zoti dhe tek ajo që ne mund të bejmë me jetën tonë.

Në fund të ceremonisë Apostull Otten na dhuroi fjalët e bekimit te ceremonisë tonë si një kujtim për të gjitha vitet pasardhëse. Ato fjale do te jenë forcë për ne në cdo moment të jetës tonë.

Ajkuna Gugu

Më pas Apostuli ynë u dha bekimet e Martesës së Argjendte drejtuesit të bashkësisë për Tiranën, evangjelistit Fatmir Elezi dhe bashkëshortes së tij, motër Marjanës.

Apostuli iu drejtua atyre me fjalët e mëposhtme:

I dashur Evangjelist, e dashur Marjana, i dashur çift i argjendte, ju jeni tashmë së bashku në rrugën e jetës dhe të besimit për 25 vjet me rradhë. Perëndia ju ka dhuruar njëri-tjetrin, ju keni njohur, keni dalluar tek njëri-tjetri dhuntitë e tij. Së bashku me Perëndinë ju e keni përjetuar këtë kohë të gjatë e të larmishme – e megjithatë përsëri të shkurtër. Unë, po ashtu si edhe ju, i jam mirënjohës Perëndisë për ndihmën dhe bekimet, që ju keni përjetuar gjatë këtyre 25 viteve.

Me rastin e kësaj martesë të Argjendte ju përshëndes përzemërsisht dhe gëzoj për ju, për këtë bekim që vendoset mbi lidhjen, mbi martesën tuaj. Qoftë ky bekim i Perëndisë i fortë dhe i larmishëm dhe qoftë ai i dukshëm e veprues në të gjithë fushat e jetës suaj.

Ju keni shijuar ditë të bukura dhe të veçanta, por keni përballuar e kapërcyer së bashku edhe ditë jo të bukura, si të thuash ditë apo faza plot shqetësime. Keni përjetuar me njëri-tjetrin ditë dhe kushte jetese shumë të ndryshme. Kështu keni krijuar një familje të bukur. Çdo gjë e keni bërë me njëri-tjetrin dhe me Perëndinë.

Ju keni vendosur të jini në anën e Perëndisë dhe të kontribuoni me gjithë zemër për të, për punën e tij dhe për kompletimin e motrave dhe vëllezërve në bashkësi dhe në të gjithë vendin. Ju jeni motorët në punën e Perëndisë.

Ti, i dashur Evangjelist, vepron në postin e lartë dhe me shumë përgjegjësi të drejtuesit të bashkësisë së Tiranës, ti, e dashur Marjana, e mbështet dhe e mundëson këtë gjë. Të

Foto: NAK Shqipëri

Foto e çiftit të martuar me Apostulin në altar

dy së bashku keni ngritur për më tej edhe kopshtet në këtë qytet, dhe ndihmoni kështu kishën dhe shumë fëmijë, duke iu dhuruar atyre bazën për një arsim të mirë.

Perëndia i madh ju ka marrë me mënjori si vegla në duart e tij. Ai ju ka dhuruar shumë dhunti të bukura, të cilat ju i përdorni për të. Qofshi gjithnjë të vetëdijshëm për bekimin e tij dhe ju shoqëroftë ai gjithnjë. Unë gëzoj nga zemra që ju kam njohur dhe po kështu gëzoj për bashkëpunimin me ju si dhe për çdo takim tonin.

Me rastin e martesës suaj të Argjendte po ju transmetoj një fjalë, duke uruar që ajo t'ju shoqërojë edhe në kohët që vijjnë. Ajo gjindet tek Psalmi 97, rreshti 10 dhe 11:

„Perëndia ruan jetën e shenjtoreve të tij; drita ka dalë për të drejtin dhe gëzimi për ata që janë të drejtë nga zemra.“

Tani ju uroj një bekim të fortë me rastin e Martesës së Argjendte.

Të fala të përzemërta

Ndërsa evangjelisti Elezi shkroi rreth asaj dite:

25 Vjetori i martesës

Qershor 1991. I sapoemëruar Oficer, teknik avioni në Bazën Ajrore Kucovë. Tepër i ri 25 vjeç, duke shëtitur rrugëve të Kucovës, shoh një vajzë të bukur, e cila më tërheq vëmendjen. Me sy të kaltër, tepër elegante dhe me një ndjenjë ndrojtjeje tepër të theksuar kur i flisje. E ndaloj dhe i propozoj shoqëri. Sa më tepër njihesha, aq më shumë të tërhiqte dhe të joshte me bukurinë e saj te mahnitshme.

Rrezatonte një pjekuri dhe një hir të mrekullueshëm.

Kohë te veshtira tranzicioni shoqëror që na penguan shumë dhe na poqën shumë në jetë. Pranoi të bëhej shoqja ime e jetës dhe të më dhuronte tre yje në jetë. Me dhuroi Blertën, Ildirin dhe Arlidin, që na e kanë zbukuruar jetën aq shumë.

Bashkë kemi qarë e kemi qeshur dhe kemi luftuar aq shume ne jetë për realizimin e qëllimeve tona. Sa më shumë kalon koha aq më shumë duhemi, aq më shumë afrohemi dhe aq më shumë e çmojmë njeri-tjetrin.

Vitet e para të demokracisë në Shqipëri njohëm rrugën e besimit në Kishën Apostolike të Re. U pagezuam me Ujë dhe Shpirt të Shenjte familjarisht. Vazhdojmë të transformohemi dhe përmirësohemi në shpirt, duke shpresuar dhe besuar fort, se jemi fëmijë zoti dhe presim me mall ardhjen e dhëndrrit të shpirttrave tanë Jezus.

Në këtë luftë jete dhe besimi kaluam plot 25 vjet. Në këtë përvjetor të argjendte të martesës sonë na nderoi Apostulli ynë Otten, i cili na dha bekimet e martesës. Duke hedhur vështrimin pas dhe kur jeta jonë ka qenë aq e pasur dhe e vrullshme dhe aq e bukur, nuk ke se si te mendosh ndryshe: Ja ka vlejtur të kesh nje shoqe jete si Marjana, që të ploteson në të gjitha drejtimet.

Si drejtues bashkësie i Tiranës dhe si Evangjelist mjafton në altar të shohësh para në rrjeshtin e tretë djathtas, ku rri Marjana ime dhe e kupton nga sytë e saj nëse je në lartësinë e duhur në predikim apo jo. Qysh nga zëri në telefon më lexon zemrën dhe e di në ç'gjendje morale jam. Tashmë shija rritet edhe më tepër, kur të dy jemi të frymëzuar nga Shpirti i Shenjtë.

Në të gjitha punët tona tashmë jemi të pandarë. Bashkë në organizimin e punës në të dy kopshtet e fëmijëve, që na janë besuar. Bashkë në cdo ide për familjen dhe punën time. Bashkë në familje cdo cast. 25 vjet na duken si 25 ditë.

Të ndiesh se ke energji që mund të ndihmosh dhe sakrifkosh është njera anë, por të ndiesh se ke edhe një shoqe jete kaq të mrekullueshme si Marjana energjitë nuk të shterojnë kurrë. Zemrën e ke të frymëzuar aq fort, sa nuk mund ta thuash dot me fjalë. Një nga arsyet e pafundme për të falenderuar zotin që me ka dhënë një shoqe jete dhe besimi të tillë. Këshilltare e imja në cdo aspekt të jetës dhe besimit. Zot të adhuroj, të falenderoj dhe të dua aq shumë që më ke bërë një dhuratë kaq të bukur si Marjana.

Në bazë të vullnetit tënd, Zot, dëshirojmë të ecim edhe këto ditë të mbetura në tokë, derisa ëndrra jonë të bëhet realitet në përjetësi.

Ev. Fatmir Elezi

TEK LEAH NË NEW JERSEY (USA)

Fotot: privat

Përshëndetje, emri im është **Leah**. Unë jam tetë vjeç dhe jetoj në New Jersey në Shtetet e Bashkuara të Amerikës. Unë kam një **vëlla** gjashtë vjeçar. Ai quhet Michael.

Babai im John punon si menaxher projekti në një kompani pajisjesh mjekësore ndërsa **mamaja** ime Rachel është radiolog-asistente.

Prej andej ku jetoj, ecet me makinë për afersisht 30 minuta për në qytetin e New Yorkut. Babai im është prift në kishën e Paramusit. Rrugës për atje unë mund të shikoj shumëkatëshet si dhe ndërtesën e lartë të **Empire State Building**.

Foto: Oleksandr Dibrovai/Fotolia.com

IA na është shoqja ime më e mirë në kishë. Ne shkojmë së bashku në shkollën e së dielës. Mësimi me mësuesen tonë Andream na argëton shumë. Unë gëzoj **veçanërisht për shkollënbiblike** të pushimeve verore. Aty do të vijmë edhe fëmijë nga bashkësitë e tjera. Ne bëjmë shumë gjëra, këndojmë dhe luajmë dhe mësojmë njëkohësisht diçka rreth punës së Perëndisë.

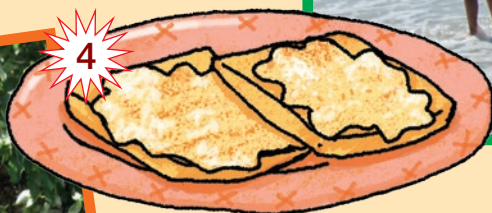
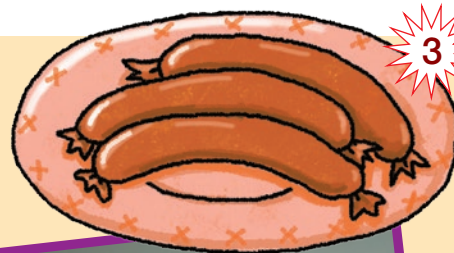

Michaeli dhe unë shkojmë në po të njëjtën **shkollë**. Ai është në ciklin parashkollor, ndërsa unë jam në klasë të tretë. Lëndët e mija të preferuara janë matematika dhe leximi. Edhe muzika më pëlqen, unë këndoj me kënaqësi.

Gjatë pushimeve unë luaj me shokët dhe shoqet e mia. Shoqja ime më e ngushtë është **Lindsay**, ne kalojmë shumë kohë së bashku.

Kur nuk jam në shkollë ose në kishë mua më pëlqen të kërcej dhe të pikturoj. Mamaja ime madje i ka futur në kornizë disa prej **pikturave** të mia. Njëra prej tyre është këtua.

Në këtë zonë të vendit ka male të larta, por në lindje, ekzistojnë edhe plazhe të gjata përgjat Oqeanit Antlantik. Në dimër mua më pëlqen të eci me slitë ose me ski dhe në verë të **notoj** e të **shkoj** ne plazh.

New Jersey quhet qyteti i kopshtit, pasi ka shumë firma te vogla bujqësore. Aty mbillen fruta dhe perime; si për shembull domate, boronica dhe misra. Në vjeshtë kam korrur njëherë **mollë**.

Rendit ushqimet e preferuara të Leahs në vendet e përkatëse

- 5 Amerikë
- Kinë
- Gjermani
- Francë
- Meksikë

Shtetet e Bashkuara janë shtëpia e kulturave të ndryshme. Prandaj në ushqime unë kam një shumëllojshmëri zgjedhjesh. Disa nga të preferuarat e mia janë Burritos, Bratwurst, Lo-Mein-Nudeln, French Toast dhe Hot Dogs. Hot Doget më të mira ofrohen nga shitësit e rrugëve të qytetit të New Yorkut. Babi im më ka dhuruar një për ditëlindjen time.

Photo: Oliver Ruetten

Shërbesa fetare dhe veprimet bekuese

Në shtator të vitit 2015 doli në shtyp Katekizmi i Kishës Apostolike të Re në formën e Pyetje dhe Përgjigje. Nga gjithsej 750 Pyetje dhe Përgjigje, community na prezanton disa prej tyre – në këtë botim bëhet fjalë rreth shërbesës fetare, veprimeve bekuese dhe faljes së mëkateve.

Çfarë është shërbesa fetare?

Shërbesa fetare është shërbimi, puna që Perëndia bën me njerëzit. Në të njëjtën kohë ajo është edhe shërbimi, puna që njerëzit bëjnë për Perëndinë. Në shërbesë fetare njerëzit mblidhen bashkë për të adhuruar po sëbashku Perëndinë, për ta lëvdur dhe falenderuar atë. Në të njëjtën kohë ata mblidhen për të dëgjuar fjalën e Perëndisë dhe për të marrë shenjtërimet e tij. Kështu pra, shërbesa fetare është një vend takimi i Perëndisë me njerëzit. Në një shërbesë fetare bashkësia merr seriozisht prezencën e Trinitisë së Perëndisë dhe përjeton se Ai i shërben bashkësisë me një dashuri të madhe.

A është Perëndia prezent në një shërbesë fetare?

Po, në fillim të shërbesës fetare i bëhet thirrje Perëndisë me fjalët „Në emër të Perëndisë, Atit, Birit dhe Shpirtit të Shenjtë“. Kjo thirrje drejtuar Perëndisë cilësohet si „Formula trinitare (treshe) e fillimit“. Kështu i bëhet e qartë çdo vizitori të shërbesës fetare, se Perëndia është prezent, ashtu siç ka premtuar vetë Biri i Perëndisë (krhs. Mateu 18,20).

Cilat janë elementet bazë të një shërbese fetare?

Për të krishterët e parë në Jeruzalem dëshmohet: „Ata ishin ngulmues në zbatimin e mësimit të apostujve, në bashkësi, në thyerjen (ndarjen) e bukës dhe në lutje“ (Vep. e Apost. 2,42). Prej këndej rrjedhin edhe elementet bazë të një shërbese fetare: mësimet e apostujve, bashkësia, ndarja e bukës dhe lutja.

Cila është përmbajtja kryesore dhe qëllimi i predikimit?

Përmbajtja kryesore e predikimit është Ungjilli i Jezu Krishtit, mesazhi i gëzuar, se Jezu Krishti u sakrifikua (vdiq), u ringjall dhe se do të vijë përsëri. Shpirti i Shenjtë flet nëpërmjet vëllezërve të administratës. Në këtë mënyrë zgjohet dhe forcohet besimi. Shpallja e fjalës ka gjithnjë për qëllim të përgatisë bashkësinë për rikthimin e Jezu Krishtit (krhs. 2. Korint 11,2).

Cila është detyra e dëgjuesve të predikimit?

Përpara se predikimi të fillojë, dëgjuesit duhet të luten, që Perëndia, nëpërmjet fjalës, t'u dhurojë atyre forcë dhe

paqe. Ata duhet ta marrin me besim atë fjalë dhe detyra e tyre mbetet që ta realizojnë, ta zbatojnë atë në jetën e përditëshme – në mendim, në të folur, në veprim. Atyre u bëhet thirrje që të bëjnë një jetë duke ndjekur pas Krishtin.

Cila lutje bëhet fjalë për fjalë, lutje fikse në shërbesë fetare?

Ajo lutje, të cilën vetë Jezusi na e ka mësuar, është lutja „Ati ynë“. Është e vetmja lutje, që besimtarët bëjnë së bashku në një shërbesë fetare dhe sipas një rreshtimi fjalësh të caktuara. Është një përmbledhje me pesë lutje (krhs. Luka 11,2-4) si dhe një përmbledhje më e zgjeruar me shtatë lutje e transmetuar deri tek ne (krhs. Mateu 6,9-13).

Me cilat fjalë shpallet falja e mëkateve?

Apostujt e shpallin faljen e mëkateve të lidhur direkt me Jezu Krishtin: „Ju shpall mesazhin e gëzuar: Në emër të Zotit tone Jezu Krisht, Birit të Zotit që ekziston, mëkatet i keni të faluna. Paqja e të Ringjallurit qoftë mes jush! Amen.“ Vëllezërit e administratës me detyrë priftërore e shpallin faljen e mëkateve të lidhur me postin e apostujve: „i ngarkuar nga dërguesi im, apostuli, po ju deklaroj mesazhin e gëzuar: Në emër të Zotit tonë Jezu Krisht, Birit të Zotit që ekziston, mëkatet i keni të faluna. Paqja e të Ringjallurit qoftë mes jush! Amen.“

Çfarë janë „veprimet bekuese“?

Perëndia i shoqëron njerëzit, në situata të ndryshme të jetës së tyre, me bekime. Nën fjalën “veprime bekuese” nënkuptojmë të gjitha ato veprime kishtare, të cilat i ndërmarim në raste të veçanta. Këto veprime bekuese nuk janë shenjtërimi.

Çfarë ndodh gjatë një veprimi bekues?

Në një veprim bekues Perëndia i drejtohet njeriut, i cili lutet me sinqeritet për atë bekim. Nëpërmjet apostullit dhe vëllezërve priftërorë, Perëndia bekon atë që e dëshëron bekimin dhe i ofron atij ndihmë, mëshirë dhe zemërgjerësi. Edhe përurimi, inagurimi i një ndërtese kishtare, pra, pikërisht vendi ku mblidhet një bashkësi, prezanton në një farë mënyre një veprim bekues.

Cilat veprime bekuese përfshihen në një shërbesë fetare?

Në një shërbesë fetare përfshihen veprimet e mëposhtme bekuese: Konfirmacioni, pranimiti në Kishën Apostolike

të re, dhurimi i bekime të një fejeje, të një martese si dhe bekimet e jubileve martesorë. Emërime dhe shumë gjëra të tjera që i përkasin një detyre shpirtërore, zbatohen në një shërbesë fetare.

Cila është detyra e Muzikës në shërbesën fetare?

Nëpërmjet muzikës, në një shërbesë fetare, del në pah lavdërimi dhe nderimi që i bëjmë Perëndisë (krhs. Psalmi 150). Ajo ka pra një funksion shërbyes. Ajo na prek zemrën, harmonizon bashkësinë me fjalën që do të shpallet dhe e nënvizon, e thekson akoma më mirë fjalën e Perëndisë. Nëpërmjet këngës, qoftë e bashkësisë apo korrit, apo ndonjë pjese instrumentale muzikore shprehet, transmetohet kurajo, forcë dhe optimizëm. Në dëshpërim e fatkeqësi na dhurohet ngushëllim nëpërmjet muzikës. Muzika dhe qetësia para një shërbesë fetare i shërbejnë botës së brendshme shpirtërore të çdo pjesëmarrësi në shërbesë dhe i përgatisin ata për shpalljen e fjalës. Nëpërmjet këngës së bashkësisë bëhen aktivë të gjithë pjesëmarrësit për atë që do të ndodhë në shërbesë. Me anë të këndimit të një kënge përpara marrjes së Darkës së Shenjtë, bashkësia dëshmon pendesë. Ndërsa kënga e kënduar gjatë marrjes së Darkës së Shenjtë, shpreh dashurinë dhe mirënjohjen që ne kemi kundrejt Perëndisë.

Si përfundon shërbesa fetare?

Në fund të shërbesës fetare i shpallet të gjithë pjesëmarrësve bekimi (trefish) i Trinisë së Perëndisë. Së bashku me formulën trinitare (trefishe) të fillimit të një shërbesë, bekimet e mbylljes formojnë, mbyllin kornizën e gjithçkaje që zhvillohet në një shërbesë fetare. Nëpërmjet kësaj del shumë qartë, se gjithçka që zhvillohet në një shërbesë fetare, rrjedh si pasojë e trinisë së Perëndisë.

Si shprehet bekimi i mbylljes?

Bekimi i mbylljes i drejtohet bashkësisë me fjalët e marra nga 2. Korint 13,13 ku shkruhet: „Hijeshija, hiri i Zotit tonë Jezu Krisht, dashuria e Perëndisë dhe bashkimi me Shpirtin (Frymën) e Shenjtë qofshin me ju të gjithë!“

Masthead

Publikuesi: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 233, CH-8051 Zürich/Switzerland

Shtëpia Botuese Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 23, 63263 Neu-Isenburg/Germany

Editori: Peter Johanning

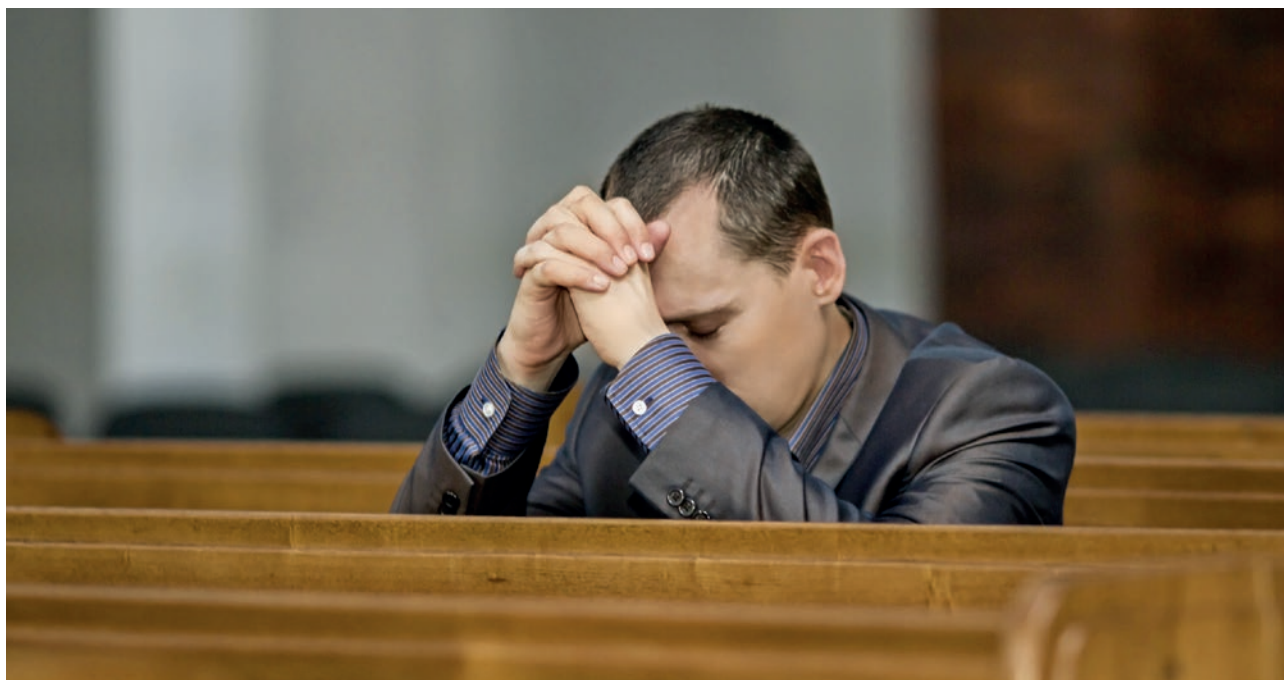

Photo: Malveyski Dzmity - Fotolia.com

| Falja e mëkateve

Çfarë duhet të bëjë njeriu për të fituar, për të marrë faljen e mëkateve?

Për të fituar, për të marrë faljen e mëkateve është e nevojshme që:

- njeriu të besojë tek Jezu Krishti si Shpëtimtari i tij (krhs. Gjoni 8,24).
- ata të besojnë plotësisht, se falja e mëkateve shpallet nëpërmjet apostulit.
- të ndërgjegjësohen, se rëndojnë mbi ta faje e mëkate, kështu që e kanë të domosdoshme mëshirën e Perëndisë.
- të mbajnë në zemër dëshirën e madhe për t'u pajtuar me Perëndinë.
- mëkatari të pendohet për mëkatën e tij dhe në lutjen 'Ati ynë' të dëshmojë para Zotit: „na i fal fajet tona ...“
- të ketë një angazhim serioz për të përballuar, për të kapërcyer dobësitë dhe gabimet.
- mëkatari të dojë të pajtohet edhe me atë, që i ka bërë atij diçka dhe ka mbetur fajtor përpara tij.

Si shprehet me fjalë në një shërbesë fetare lutja 'Ati ynë'?

Lutja 'Ati ynë' shprehet në një shërbesë fetare me fjalët e marra nga Ungjilli sipas Mateut: „Ati ynë që je në qiell! U shenjtëroftë emri yt. Ardhtë mbretëria jote. U bëftë

vullnesa jote, si në qiell ashtu edhe mbi dhe. Bukën tonë të përditshme na e jep sot. Na i fal fajet tona, sikurse ne ua falim fajtorëve tanë. Dhe mos na ler të biem në tundim, por na shpëto nga i ligu. Sepse ty të përket mbretëria, ty pushteti dhe lavdia përjetë. Amen.“

Çfarë do të thotë thënia „Ati ynë“?

Thënia „Ati ynë“ tregon që kjo është një lutje e përbashkët. Kur njerëzit i drejtohen Perëndisë si „At“, shprehin qartë se është Ai që i ka krijuar, se Ai është Zoti i tyre që kujdeset për ta. Ata mund t'i drejtohen Perëndisë pa drojtje, me dashuri e plot besim „At“. Fëmijë zoti:

Çfarë do të thotë: „... në Qiell“?

Fjalët „në qiell“ theksojnë edhe një herë se Perëndia është i madh dhe shumë më lart se çdo gjë tokësore. Dhe në të njëjtën kohë ai është shumë afër tyre me prezencën e tij.

Çfarë do të thotë: „U shenjtëroftë emri yt“?

Kjo është edhe dëshira e parë në këtë lutje. Perëndia është i shenjtë. Besimtarët e shenjtërojnë emrin e tij, duke nderuar vetëm atë dhe duke u përpjekur për të jetuar sipas vullnetit të tij. Kjo lutje na kujton në të njëjtën kohë urdhëresën e dytë.

Çfarë do të thotë: „Ardhtë mbretëria jote“?

Mbretëria e Perëndisë erdhi midis njerëzve nëpërmjet Krishtit. Me lutjen „Ardhtë mbretëria jote“ kërkohet që qenia dhe natyra e Krishtit të perceptohet në bashkësi. Përveç kësaj me anë të kësaj lutjeje kërkohet, që të shfaqet, të zbulohet mbretëria e ardhshme e Perëndisë: Kjo fillon me rikthimin e Krishtit për të marrë bashkësinë e tij nuse.

Çfarë do të thotë: „U bëftë vullnesa jote si në qiell ashtu edhe mbi dhe“?

Në qiell, ku zoti banon, ku është froni i tij, sundon pakufi edhe vullneti i tij. Lutja dëshëron në këtë mënyrë që edhe këtu në tokë të kryhet gjithçka sipas vullnetit të tij. Kështu besimtarët lutën me anë të këtyre fjalëve, që edhe ata të mund të arrijnë të zbatojnë vullnetin e Perëndisë këtu në tokë.

Çfarë do të thotë: „Bukën tonë të përditshme na e jep sot“?

Me anë të kësaj ne i lutemi për gjithçka, që njeriu ka nevojë në këtë jetë. Gjithashtu përfshihet këtu edhe lutja, që Perëndia të ruajë edhe Krijimin e tij. Në anën figurative lutja nënkuptohet, që Zoti të dhurojë fjalën e tij si „Ushqim“ për shpirtin e pavdekshëm.

Çfarë do të thotë: „Na i fal fajet tona, sikurse ne ua falim fajtorëve tanë“?

Për shkak të mëkateve të gjithë njerëzit ngarkohen me fajet. Me anë të fjalëve të mësipërme, besimtarët dalin përpara Perëndisë si mëkatarë dhe i lutën Atij që t'i falë. Duke qenë se Perëndia është i mëshirshëm dhe fal, ai pret nga ne që të falim ata, të cilët na kanë bërë padrejtësi. Për këtë neve na falet gjithçka, nëse ne jemi të gatshëm për të falur e për t'u pajtuar me tjetrin.

Çfarë do të thotë: „dhe mos na ler të biem në tundim“?

Besimtarët i lutën Perëndisë që t'i ndihmojë me gjithë fuqinë për t'i bërë ballë tundimit. Gjithashtu shprehet edhe lutja, dëshira që Perëndia t'i ruajë nga provat e rënda.

Çfarë do të thotë: „por na shpëto nga i ligu“?

Me anë të kësaj lutjeje shprehet dëshira që Perëndia t'i çlirojë besimtarët nga pushteti i së keqes, i të ligut. Në fund të fundit bëhet fjalë që Perëndia t'u dhurojë Shpëtimin përfundimtar, duke na çliruar përgjithnjë nga i ligu. Tek Biri i Perëndisë është „shpëtimi ... e pikërisht falja e mëkateve“ (Kolos 1,14).

Çfarë do të thotë: „sepse ty të përket mbretëria, ty pushteti dhe lavdia përjetë“?

Këto fjalë janë një lavdërim ndaj Perëndisë („Doxologie“).

Në këtë mënyrë përlëvdohet i Plotfuqishmi, atij i bëhet nderi që i takon. Vështrimi drejtohet nga kompletimi i planit të Perëndisë për çlirimin dhe shpëtimin e shpirtit, kur të çliruarit të përjetojnë lavdinë e përhershme pranë tij.

Çfarë do të thotë: „Amen“?

Kjo fjalë rrjedh nga hebraishtja dhe e përkthyer do të thotë: „kështu qoftë!“ Me këtë fjalë mbyllet lutja 'Ati ynë' dhe përforcohet edhe një herë gjithçka, që iu tha Perëndisë në këtë lutje.

Kur bëhet falja e mëkateve në një shërbesë fetare?

Falja e mëkateve ndodh direkt pas përfundimit të lutjes së përbashkët 'Ati ynë'.

Cila është arsyeja që mëkatet mund të falen?

Mëkatet mund të falen, pasi Perëndia – si Zoti i dashurisë – dërgoi në tokë, tek njerëzit vetë Birin e tij. Ky, nëpërmjet sakrificës së tij të vlefshme përgjithmonë me vdekjen në kryq, bëri të mundur faljen e mëkateve. Me dhënien me vullnet të lirë të jetës së tij, Jezu Krishti ndërpreu pushtetin e djallit dhe veprën e tij, e pikërisht fitoi mbi mëkatin dhe mbi vdekjen. Që nga ajo kohë ekziston mundësia, që njerëzit të çlirohen nga mëkati (krhs. Mateu 26,28). Jezusi sakrifikoi jetën e tij për ne, me qëllim që të mund të na falen mëkatet dhe ne të mos na duhet të qëndrojmë nën sundimin e tyre.

Kush na i fal mëkatet?

Trinia e Perëndisë është ajo që na i fal mëkatet. Njeriu nuk është në gjendje të falë me forcën e vet mëkatet dhe as të çlirohet dot prej tyre. „Lum njeriu, të cilit Zoti nuk do t'ia numërojë mëkatin!“ (Rom 4,8).

Çfarë efekti ka falja e mëkateve?

Falja e mëkateve të pastron nga mëkati dhe të çliron nga faji, që ke bërë kundrejt Perëndisë. Besimtarëve, të cilëve u janë falë mëkatet, ju dhurohet me fjalët: „Paqja e të Ringjallurit qoftë me ju!“ vetë paqja e Jezu Krishtit. Nëse kjo paqe pranohet plot me besim në zemër, largohet drojtja ndaj pasojave të mëkateve të bëra. Pavarësisht nga falja e mëkateve, njeriu duhet të përgjigjet në mënyrë materiale apo ligjore për pasojat dhe përgjegjësitë e tija, të cilat rrjedhin si rezultat i një sjelljeje të gabuar, mëkatarë.

Pasqyra

- 02.10.2016 Berlin/Gjermani
- 09.10.2016 Lausanne/Zvicër
- 23.10.2016 Perth/Australi
- 03.11.2016 Bulawayo/Zambia
- 06.11.2016 Blantyre/Malavi
- 20.11.2016 Hilversum/Hollandë
- 27.11.2016 Los Angeles/USA
- 11.12.2016 Hannover/Gjermani
- 18.12.2016 Cape Town/Afrika e Jugut
- 31.12.2016 Biel/Zvicër

